

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1

לפני:
כבוד סגן הנשיאה, השופט נתן זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופטת דינה כהן
כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה:
מדינת ישראל - פמ"ד
בהיעדר – בשל שביתת הפרקליטים

הנאשם:
נגד
גבריאל מירילשוילי
ע"י ב"כ עוה"ד עופרה סיבוני

2

גזר דין

השופט דניאל בן טולילה:

ביום 8.4.19 נקבע על סמך הודאת הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, כי ביצע באחותו הקטינה מספר עבירות של מעשי סדום, בהתאם להוראת סעיף 351(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") בנסיבות סעיף 347(ב) לחוק ביחד עם סעיף 345(ב)(1) לחוק וכן עבירות של מעשים מגונים בהתאם להוראות סעיף 348(ב) לחוק בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק ביחד עם סעיף 345(א)(1) לחוק.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, המתלוננת, קטינה ילידת 2005 והנאשם הנם אחים ובמועדים הרלוונטיים התגוררו ביחד בבית הוריהם. במהלך התקופה שבין חודש אוגוסט 2018 עד לחודש נובמבר 2018, בבית, כאשר נכחו רק הנאשם והמתלוננת, ביצע הנאשם במתלוננת מעשי סדום ומעשים מגונים, בחמש הזדמנויות לפחות, בכך שהיה דורש מהמתלוננת לבצע בו מין אוראלי.

הנאשם נהג לאיים על המתלוננת כי אם תסרב יכה אותה, וכאשר סירבה לדרישת הנאשם, גם הכה אותה. הנאשם נהג להוריד את מכנסיו ותחתוניו ולהחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת בניגוד להסכמתה, עד שבא על סיפוקו.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 כך מתואר, שבמקרה אחד, במהלך התקופה הנ"ל, בשעת אחר הצהריים יצאה המתלוננת מחדר
2 האמבטיה לאחר מקלחת, כשחלוק לגופה, והלכה לחדרה להתלבש. הנאשם שכב בסלון והורה
3 למתלוננת לבוא אליו. או אז הורה לה הנאשם לפתוח את החלוק, ונגע בחזה של המתלוננת. לאחר מכן
4 הנאשם הוריד את מכנסיו ותחתוניו והחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת, כשהוא ממשך לגעת
5 בחזה. הנאשם המשיך במעשיו עד שהגיע לסיפוקו המיני בפיה של המתלוננת.

6
7 במקרה נוסף, באחד מימי שישי כחודש לפני ה - 4.12.18, ישבה המתלוננת על הספה בסלון. הנאשם
8 התעורר משנתו, דרש מהמתלוננת לבצע בו מין אוראלי ואמר לה שהוא רוצה כי היא "עושה את זה
9 טוב". המתלוננת סירבה לדרישת הנאשם. הנאשם התיישב ליד השולחן, הוריד את התחתונים ודרש
10 מהמתלוננת לגעת באיבר מינו. המתלוננת ישבה מתחת לשולחן ונגעה באיבר מינו של הנאשם, אך
11 סירבה להחדירו לפיה. אחותם הגדולה של הנאשם והמתלוננת נכנסה לסלון, הבחינה במתלוננת
12 מתחת לשולחן והנאשם על כיסא לידה ופנתה אל הנאשם ושאלה מה הוא עושה למתלוננת. הנאשם
13 השיב שהם משחקים והמתלוננת קפאה. בהמשך אותו יום, סיפרה המתלוננת לאחותם ולאמם על
14 המעשים שביצע בה הנאשם.

15 עד כאן עובדות כתב האישום המתוקן.
16

17
18 במעמד הצגת ההסדר, לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו.
19 הטיעונים לעונש נדחו מעת לעת לצורך מיצוי ההליך הטיפולי, קבלת תסקירים ועדכונים משירות
20 המבחן לנוער.

21
22 ביום 24.12.19 הצדדים ביקשו במשותף לצרף שני תיקים בהם הודה הנאשם בבית המשפט השלום
23 לנוער אשדוד. נוכח כך שהנאשם הכחיש בפני שירות המבחן לנוער חלק מהמעשים המיוחסים לו באחד
24 מתיקי הצירוף (תסקיר מיום 3.5.20), וחזר על הכחשתו בפנינו (דיון מיום 10.5.20), התרנו את צירופו
25 של תיק אחד בלבד, ת"פ (השלום לנוער אשדוד) 19-07-32357 (להלן: "תיק הצירוף"). בתיק זה
26 הנאשם הודה בכך שביחד עם אחרים החזיק סם לצריכה עצמית ובתאריך 10.12.19 ניתנה הכרעת דין
27 בבית המשפט לנוער אשדוד הקובעת שהנאשם ביצע את העבירה הנ"ל

28
29 ביום 10.11.20 ההגנה שבה וביקשה לצרף את התיק הנוסף מבית המשפט לנוער באשדוד לאחר
30 שהנאשם אישר את הודאתו בכל עובדותיו. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט. בתוך כך, הצדדים
31 הודיעו לבית המשפט כי הגיעו להסכמה גם לעניין העונש ולפיה, הנאשם יורשע, והם יעותרו במשותף
32 להשית עליו מאסרים מותנים ארוכים, צו מבחן למשך 30 חודשים בתנאי מגורים, שלי"צ בהיקף של
33 250 שעות ופיצוי לנפגעת העבירה בסכום של 25,000 ₪ שיועבר לידיה בהגיעה לגיל 18 (עד אז יופקד
34 בחשבון נאמנות) וכן התחייבות על פי שיקול דעת בית המשפט.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 לאחר שהמאשימה פרסה את נימוקיה להסדר, בית המשפט חיווה דעתו כי מדובר בהסדר מקל מידי
2 תוך שצוין: "אנו הזהרנו כי אין אנו כפופים להסדרי טיעון. במקרה זה, הנאשם ביצע עבירות מין
3 חמורות מאוד באחותו הקטינה. על פניו, נראה שהסדר הטיעון הלך כברת דרך ארוכה ואולי אף
4 ארוכה מידי לטובת הנאשם ואין זה ברור כלל שבית המשפט ילך בדרך זו. ב"כ הצדדים מוזמנים
5 להתייחס לעניין זה כבר עתה."

6
7 בעקבות הערה זו, הצדדים ביקשו להשלים טיעוניהם במועד מאוחר יותר. בנוסף, הנאשם נשלח על
8 ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. חוות דעת שכזו התקבלה והנאשם
9 נמצא כשיר לבצען.

תסקיר נפגעת העבירה:

10
11
12 לבית המשפט הוגש תסקיר נפגעת העבירה. מטעמי צנעת הפרט, יפורטו רק עיקרי הדברים. המתלוננת
13 לומדת בבית הספר של החינוך המיוחד לילדים עם לקויות רגשיות. פורט כי המתלוננת מטופלת על
14 ידי עו"ס רווחה ובטיפול פסיכולוגי וכן מטופלת תרופתית. בחודש פברואר 2018 המליצו שירותי
15 הרווחה על הוצאתה של המתלוננת למסגרת חוץ ביתית, אולם בשל התנגדות הוריה נבנתה עבורה
16 תכנית טיפול במסגרת הקהילה.

17
18 מהתסקיר עולה תמונת נזק רחבה לה גרם הנאשם במעשיו. הרושם הוא כי אף שמצבה של המתלוננת
19 היה מורכב עובר לפגיעת הנאשם, בשנת 2018 לערך נצפתה התדרדרות במצבה כאשר בסמוך לחשיפת
20 המעשים הציגה המתלוננת התנהגות מתפרקת, גרסיבית וחסרת שליטה ולאחר חשיפתם עברה למצב
21 דכאוני. כיום המתלוננת מאובחנת כסובלת מהפרעת הסתגלות עם חרדה ודיכאון.

22
23 תמונת הנזק כוללת פגיעה בערך העצמי ותחושה עזה של בדידות ופועל יוצא מכך פגיעה ביכולת ליצור
24 קשרים ועוגנים באינטראקציות חברתיות ובינאישיות. ראש תחום נזק נוסף קשור להתמודדות של
25 בני המשפחה האחרים בפרט הוריה שיכולתם לעיבוד והתייחסות הנה מוגבלת. אמה של המתלוננת
26 התביישה וחששה מתגובות בני המשפחה והותירה את הפגיעה בסוד. מרכיבי הבושה וההסתרה,
27 גורמים לקיומה של מערכת תמיכה חלקית ולקויה ומקטינים את היכולת החשובה לתת הכרה
28 בפגיעה. בנוסף, אמה של המתלוננת מעורבת בהליכים המשפטיים בעיקר מצדו של הנאשם אשר
29 מבחינתה כבר נענש מספיק. אם המתלוננת אוחזת בפנטזיה שילדיה ישלימו ויהיו בקשר טוב.

30
31 עורכת התסקיר כותבת בסיכום דבריה כי מדובר במתלוננת שנמצאת בתחילת דרך ההתמודדות עם
32 הפגיעה המינית הקשה שעברה. עליה להתמודד עם מרכיבי קושי אישיים וחיצוניים משפחתיים
33 מורכבים מאוד. הפגיעה המינית מותירה חותם על הנפש, שעלול להתפתח לכדי הפרעת דחק פוסט

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 טראומטית, אם אינה מטופלת בזמן. תסקיר נפגעת העבירה אינו בא בסופו בהמלצה והוא נחתם
2 בהבעת משאלת לב: " הננו תיקווה כי (המתלוננת) תאפשר לאנשים ולמערכות סביבה להתקרב
3 להכיל ולטפח בפגיעה הקשה שעברה על מנת שתוכל לעבור תהליך שיקום משמעותי ולהקנות לה
4 תחושת שליטה על חייה".

5 מעבר למפורט, על מצבה של המתלוננת ניתן היה גם ללמוד מתסקירי שרות המבחן לנוער שהוגשו
6 בעניינו של הנאשם (שכן עובר לכל בקשה שלו לביקור בבית הוריו היה צורך לעמוד על מצבה של
7 המתלוננת וכן לקבל עמדתה). בכל התסקירים מתואר מצבה הנפשי הקשה של המתלוננת. בפרט יש
8 להפנות לעדכון מיום 15.12.20 שם מתואר כי המתלוננת סובלת מסימפטומים חריפים ביותר כתוצאה
9 מהפגיעה המינית שחוותה, היא מתמודדת לעתים תכופות עם סיזימים "פלאשבקים" וזיכרונות. בכל
10 התסקירים, המתלוננת מביעה את התנגדותה הנחרצת לכך שהנאשם יבקר בבית הוריה. לתפיסתה
11 מתן ביקורים שכאלה הנו בבחינת חוסר צדק ומתן "פרס" למי שפגע בה. עוד נלמד מן התסקירים, כי
12 הפגיעה במתלוננת מועצמת נוכח עמדת הוריה ובפרט אמה אשר מתקשה להכיר בחומרת הפגיעה,
13 מביעה כעס כלפיה באשר לחשיפת הפגיעה, ההשלכות של תלונתה על המשפחה, ובכלל זאת הרחקת
14 הנאשם מביתם.

15
16
17
18 תצהיר נפגעת עבירה מיום 1.6.21:

19
20 במעמד השלמת הטיעונים לעונש הובאה לבית המשפט עמדתה העדכנית של המתלוננת. אף שאין
21 המדובר ב"מכתב סדור", זעקתה של המתלוננת על העוול שנעשה לה ברורה, נהירה, וניבטת מתוכו.
22 בתיאורים גרפיים, חלקם קשים, המתלוננת מתארת את תקיפתה המינית ומביעה את סירובה
23 המוחלט להסדר שנעשה עם הנאשם. המתלוננת מבכה מר גורלה ("בא לי למות, בא לי למות")
24 והדברים מדברים בעד עצמם.

25
26 תסקירי שירות המבחן:

27 בעניינו של הנאשם הוגשו שורה ארוכה של תסקירים ובהם תיאור הדרך הטיפולית אותה עבר החל
28 משהייתו בהוסטל "בית השיטה" במשך חצי שנה (מיום 26.12.18 ועד ליום 3.6.19) ובהמשך, תיאור
29 אופן שילובו בהוסטל "בית המעלות" במשך כשנתיים (מיום 3.6.19 ועד לעצם יום זה).

30
31 התהליך הטיפולי אותו עבר הנאשם, ידע עליות ומורדות, אולם בסופם של דברים, ניתן לומר כי
32 הנאשם עבר הליך משמעותי ומוצלח בכל המישורים הרלוונטיים. כך ולא באופן ממצה, עומד שירות
33 המבחן לנוער על הדרך אותה עבר הנאשם בפרמטרים הבאים:
34

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 בתחום הלימודי - הנאשם תלמיד כיתה יב' בבית הספר המקצועי "עתיד" במעלות הממוקם מחוץ
2 להוסטל (משולב במתכונת לימודים של יומיים בשבוע). הנאשם לומד בכיתה ייעודית לנערים
3 מההוסטל (מלווה על ידי מדריך) במגמת מכונאות רכב ומשולב בתגבור במתמטיקה.
4
5 בתחום הטיפולי – הנאשם נפגש עם עו"ס המסגרת לשיחות פרטניות אחת לשבוע. ההתרשמות הנה כי
6 הנאשם נתרם מההליך ומצליח לשתף בתכנים רגשיים. במקביל, הנאשם שולב בטיפול מיני חברתי-
7 פרטני במרכז "לאורך הדרך". הטיפול כלל 34 מפגשים שהתקיימו אחת לשבועיים. פורט כי הנאשם
8 שיתף פעולה במידה רבה בטיפול. ההתרשמות הנה כי הוא הפנים את הטריגרים שהובילו למעשיו וכי
9 הנאשם מבין באופן מעמיק יותר את השלכות הפגיעה באחותו. הנאשם השלים בהצלחה את הטיפול
10 הפרטני במרכז והתרשמות המטפל היא כי חלה התקדמות במצבו. עוד במקביל, שולב הנאשם בטיפול
11 קבוצתי לנערים פוגעים מינית המתקיים אחת לשבוע במסגרת שירות המבחן בעכו. הנאשם מגיע
12 באופן סדיר למפגשים; קשוב לשיח הקבוצתי; פעיל ומעורב, מגלה בשלות והתקדמות בגישה שלו
13 לטיפול ובאופן הדרגתי נפתח ומשתף; ניכר כי הנאשם לוקח אחריות על הפגיעה באחותו ואינו ממזער
14 מחומרת מעשיו; במפגש אשר עסק באמפתיה לקרבן העבירה, הביע הנאשם דאגה כלפי אחותו
15 והשלכות הפגיעה על העתיד שלה.
16
17 באשר ליחסו לעבירה שביצע, תיאר הנאשם כי בכך שפגע באחותו גרם לה לטראומה לכל החיים, פגיעה
18 אשר עלולה להשפיע עליה בקשר זוגי וכן פירט בדבר ניסיונה האובדני ותחושת הפחד עמה מתמודדת.
19 עוד ציין הנאשם את הנזקים שגרם למתלוננת במעשיו בקשר עם הוריהם בעקבות הרחקתה מביתם
20 והתדירות הנמוכה בה היא נפגשת עמם. פורט כי הנאשם אף זיהה את הוריו כחלק ממעגל הפגיעה.
21 ההתרשמות הנה כי הנאשם מכיר בעצמת הפגיעה יותר מבעבר ומבין את חומרתה על היבטיה השונים.
22
23 הנאשם מקיים קשר רציף עם שירות המבחן, הכולל שיחות טלפונית ושיחות מקוונות. תואר כי
24 הנאשם מתאמץ לשמור על תפקוד תקין בהוסטל ומביע רצון לצאת לעבוד לאחר סיום לימודיו. לנאשם
25 שאיפות נורמטיביות והוא רואה את התפתחותו המקצועית בעודו משולב בהוסטל.
26
27 לצד האמור לעיל, שירות המבחן מפרט שיש עוד דרך להשלים. כך מתואר שבמצבים בהם הגבול
28 החיצוני מטושטש הנאשם עלול לנהוג באופן לא מותאם ונראה כי עדיין זקוק לעבודה בתחום תוך
29 הדרכה, תיווך והשגחה. בדומה, בנוגע לעיבוד העבירה, לגביה מצוין כי עוד נדרשת עבודה להרחבת
30 יכולתו להבין לעומק את הנזקים שגרם לאחותו בטווח הקצר ובטווח הארוך.
31
32
33

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

טעונוי הצדדים:

- 1
2 ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה לעונש מיום 10.11.20 עתרה לבית המשפט לכבד את ההסדר.
3 בעשותה כן, עמדה בין היתר על גילו של הנאשם, כבן 15, בעת ביצוע המעשים; הודאתו ונטילת
4 האחריות בפני שירות המבחן; ההליך הטיפולי המשמעותי אותו עבר; המלצת שירות המבחן;
5 שאיפותיו הנורמטיביות של הנאשם; עמדת המתלוננת באותה העת שנתקבלה על ידי גורמי המקצוע
6 המלווים אותה ושתמכה בהסדר (יוער כי חרף הצהרת באת כוח המאשימה כי הדברים מעוגנים
7 במכתב שבכוונתה להגיש לבית המשפט, הדבר לא נעשה).
8
9 הוטעם כי הרכיבים העונשיים המוסכמים צופים פני עתיד וזאת בשים לב לקיומו של מאסר מותנה,
10 צו מבחן, צו של"צ והתחייבות. אלה כאלה "נותנים מעטפת טובה בענייננו להמשך השיקום שלו".
11 אשר לפיצוי, פורט כי הוא עתיד להיות משולם מכיסו של הנאשם ויש בו משום הכרה ברורה מצדו של
12 הנאשם לנזקים שגרם.
13
14 בהשלמת טיעוניה מיום 30.6.21, הודיעה נציגת המאשימה כי גם לאחר ששמעו את הערת בית המשפט
15 (לגבי קולתו של ההסדר) וגם לאחר שקיבלו את עמדת המתלוננת (כאמור בתצהירה) הם אינם
16 מבקשים לשנות מפרטי ההסדר.
17
18 באת כוח הנאשם, במסגרת טיעוניה לעונש עמדה על כך שמדובר בקטין שנסיבות חייו קשות בדגש על
19 העדר מערכת הורית תומכת, ילדות בבית כאוטי, חשיפה לאלימות בין ההורים וניסיונות אובדניים
20 של האב; הנאשם בעצמו מונמך קוגניטיבית; פער הגילים בינו לבין המתלוננת אינו גדול ואת מעשיו
21 יש לבחון על רקע אותה מציאות קשה בה גדל.
22
23 הסניגורית הוסיפה כי הענישה המוסכמת נותנת מענה הולם לאינטרס האישי אולם לא פחות מכך גם
24 לאינטרס הציבורי. בעתיו של ההליך הפלילי, הנאשם, כמו גם המתלוננת זכו לקבל את הטיפול לו הם
25 היו זקוקים. הנאשם עבר כבר דרך ארוכה, עקב בצד אגודל, החל מקליטתו בהוסטל "השיטה" וכלה
26 במסגרות הטיפוליות השונות בהוסטל "בית המעלות". הטיפול אותו עבר הנאשם ייעודי ונגע בשורשי
27 הבעיות שהביאו אותו לביצוע העבירות (חשיפה מוקדמת למיניות לא מותאמת, טשטוש גבולות,
28 והעדר חינוך למיניות).
29
30 נטען כי מבחינתה של המתלוננת (שביקשה להחמיר עם הנאשם) אין זה משנה אם יושת עליו מאסר
31 בדרך של עבודות שירות או ביצוע צו של"צ; עצם ההרשעה עבור קטין מהווה עונש; בתי המשפט ראו
32 לנכון לכבד הסדרים בהם העונש המוסכם לא כלל רכיב של מאסר בפועל גם כאשר דובר בעבירות
33 חמורות מאלו שביצע הנאשם.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1
2 קצינת המבחן לנוער, ביקשה להוסיף לאמור בתסקיר האחרון בציינה כי הנאשם סיים את המטלות
3 הלימודיות שהיו לו בכיתה יב' ואף הוציא רישיון נהיגה. הנאשם השתתף ב-22 מפגשים בקבוצת נוער
4 פוגעים מינית והומלץ על שילובו בתעסוקה.

5
6 הנאשם בדבריו לעונש הודה לבית המשפט על ההזדמנות שניתנה לו. הוא מבין ששום עונש לא יוכל
7 לרצות את אחרתו. מבחינתו הוא מוכן להמשיך ולעבוד ולפצות את המתלוננת גם בסכום כפול. הוא
8 מעוניין להתפייס עם אחרתו. לטענתו, בעת ביצוע המעשים אבא שלו הפסיד את כל הכספים שהיו לו
9 בהימורים ובהמשך ניסה להתאבד. הוא ניסה להיכנס לתפקיד האב בבית ולעזור למשפחה, אף שהיה
10 ילד קטן ומשם החלה ההתדרדרות שלו.

11 12 דיון והכרעה:

13
14 נקדים אחרית לתחילתה: אף שמדובר בקטין אשר לגביו מקנה בית המשפט משקל יתר לנסיבותיו
15 האישיות ולסיכויי שיקומו, ואף שמדובר בעונש שגובש בין הצדדים במסגרת הסדר טיעון, איננו
16 סבורים שבהסכמה אליה הגיעו הצדדים יש משום מענה הולם לשיקולי הענישה השונים.

17
18 עיקר הדברים נעוצים בחומרה היתרה הגלומה במעשיו של הנאשם והנזקים הקשים שגרם לאחרתו
19 המתלוננת. ובמה דברים אמורים:

20
21 כתב האישום המתוקן מגולל מסכת קשה של תקיפות מיניות של הנאשם כלפי אחרתו, קטינה בת 13
22 במועד הרלוונטי. מדובר במעשים שנפרסו על פני מספר חודשים בעת שהנאשם והמתלוננת נכחו לבדם
23 בביתם, היינו המקום שבו היא אמורה לחוש מוגנת ובטוחה.

24
25 יש לתת את הדעת לריבוי המעשים, לפחות חמישה במספר, ולנסיבות ביצועם. הנאשם היה דורש
26 מהמתלוננת שתבצע בו מין אוראלי וזאת תוך שהוא מפנה כלפיה איומים כי במידה ותסרב יכה אותה.
27 איים ולצערנו גם קיים, ובמקרים בהם סירבה לגחמותיו גם היכה אותה. הנאשם על פי המתואר
28 מפשיל את מכנסיו ותחתונתו ומחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת בניגוד להסכמתה עד אשר
29 הגיע על סיפוקו. בכך, חילל גופה. בכך, פגע בכבודה והשפילה עד דק.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 המתואר בסעיפים 4 ו-5 לעובדות כתב האישום המתוקן אינם אלא פירוט של אותם ריבוי מקרים.
2 באחד מהם הנאשם נהג במתלוננת "מנהג בעלים" לאחר שיצאה מהמקלחת כשחלוק לגופה. הוא הורה
3 לה לבוא אליו לפתוח את החלוק ובהמשך החדיר את איבר מינו לפיה תוך שהוא נגע בחזה עד אשר
4 הגיע לסיפוקו המיני בפיה של המתלוננת.

5
6 במקרה נוסף הנאשם קם משנתו, ומשחשקה נפשו במין, קצרה הדרך להורות למתלוננת שתבצע בו
7 מין אוראלי תוך שהוא ראה לנכון לציין בפניה כי היא "עושה את זה טוב". סירובה של המתלוננת
8 לדרישה הנאשם לא הביאו לחדול ממעשיו. הלה התיישב ליד השולחן, הוריד את תחתוניו ודרש
9 מהמתלוננת לגעת באיבר מינו. המתלוננת עשתה כפי רצונו אולם סירבה להחדיר את איבר מינו לפיה.
10 רק כניסתה המקרית של אחותם הגדולה לסלון הביאה בהמשכו של היום לחשיפת המעשים
11 והפסקתם.

12
13 עבירות מין נמנות על החמורות שבקודקס הפלילי ומכאן גם הסנקציות העונשיות הקשות שנקבעו
14 לצדן. לא יהיה זה מופרז לומר, כי בקרב עבירות המין מעשיו של הנאשם מצויים ברף גבוה של חומרה.
15 בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרת עבירות מין בקטינים המבוצעות בתוך המשפחה ועל
16 ההשלכות ההרסניות של הפגיעה המינית על חיי הקטין. בצינו:

17
18 "חומרתם של המעשים אף מתעצמת, נוכח העובדה שבוצעו בתוך התא המשפחתי
19 המצומצם, בבית המגורים של המשפחה, במסגרת שאמורה היתה להיות מבצר המוגן
20 של הבנות הקטינות. תחת שישמש להן כמקום הבטוח ביותר עלי אדמות, הפך ביתן
21 של המתלוננות לבית כלא עבורן. תחת שאביהן יגונן עליהן כחומת מגן מפני פגיעות
22 העולם שבחוץ, הפך הוא עצמו להיות אויבן הגדול ביותר, מבלי שהיתה להן כל אפשרות
23 לברוח מפניו ולהתגונן מפני פגיעותיו הקשות, החוזרות ונשנות. במעשיו פגע המערער
24 פגיעה אנושה באמון הטבעי, הפשוט, שנתנו בו בנותיו הקטינות, באופן שספק אם יוכל
25 אי פעם לתקון" (ע"פ 9058/16 מדינת ישראל נ' פלוני [פסקה 39 לפסק דינו של כב' השי'
26 אלרון (פורסם בנבו, 7.3.2018)).

27
28 אף שהפסיקה שצוטטה לעיל עסקה בתקיפות מיניות שבוצעו על ידי אב נגד ילדיו, הרציונל חל גם
29 כאשר מדובר על אח שפוגע באחותו הקטנה, בפרט, כאשר לדבריו באותה עת ביקש למלא את החלל
30 שנוצר בעקבות חוסר תפקודו של אבי המשפחה.

31
32 רבות דובר על ידי הסנגורית בדבר המציאות הקשה בה גדל הנאשם לצד כבדת דרך הטיפולית הארוכה
33 אותה עבר. מטבע הדברים גם תסקירי שירות המבחן לנוער התמקדו בנאשם, בצרכיו, ובדרכו עד
34 נקודת זמן זו. כך יש לעשות.

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 מתפקידו של בית המשפט לתת במה גם לאינטרס הציבורי ולא פחות חשוב מכך, למתלוננת, וסבלה.
2 מתלוננת אומללה שעל פי המתואר, עוד טרם ביצע בה הנאשם את זממו, סבלה ממוגבלות קשה:
3 נפשית, רגשית, וקוגניטיבית. דווקא במתלוננת המוחלשת, זו שבדומה לנאשם נולדה למציאות קשה
4 בחר הנאשם לפרוק את יצריו המיניים.
5
6 עורכת תסקיר נפגעת העבירה מצינת כי מוגבלות המתלוננת מעמידה אותה במצבי סיכון רבים יותר
7 לפגיעה. המתלוננת מתקשה להתנגד לניצולה, מתקשה להבין את הסיטואציה ומשכך גם מתקשה
8 לדווח על הפגיעות שנעשות בה. נזקי המעשים משתלבים בחולשות הקיימות ממילא ועשויים להיות
9 בעלי השפעה רבה יותר עליה עם קושי בטיפול ושיקום. הדברים מפורטים באריכות בתסקיר נפגעת
10 העבירה, בתצהיר קורבן העבירה ובתסקירים. תמונת הנזק קשה ורוב מילים אך למותר.
11
12 אשר לעונש המוסכם וסבירותו, אכן בבואו של בית משפט לגזור דינו של קטין, מרכז הכובד נוטה
13 לעבר נסיבותיו האישיות וסיכויי שיקומו "מדיניות זו מושתת על שלושה טעמים עיקריים: האחד,
14 גילו הצעיר של הקטין הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות,
15 בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה
16 קשים ומהיחשפות לדפוסי התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים ולפגוע
17 בסיכוייהם להשתקם; שלישית, השאיפה לשקם קטינים שחייהם בתחילת דרכם לפני שתוחמץ
18 ההזדמנות לכך".
19
20 לצד זאת נקבע, כי "עם זאת יש לזכור כי קטינות אינה מהווה מגן או מקנה חסינות מפני ענישה
21 פלילית ולצד משקל היתר שניתן לנסיבות האינדיבידואליות ולשיקולי השיקום יש להקנות משקל
22 הולם גם לשיקולי ההרתעה, והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה" (ע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ'
23 פלוני [פסקה 9 לפסק דינו של כב' הש' פוגלמן] (פורסם בנבו, 20.11.13)).
24
25 על כך שבנסיבות מסוימות יש להורות על שליחתם של קטינים שביצעו עבירות מין, לעונשי מאסר
26 חרף חשיבותם של שיקולי השיקום ראה, בין היתר, ע"פ 7746/13 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם
27 באר"ש, 11.6.14), ע"פ 5571/14 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.12.14). בפרט נבקש להפנות
28 לע"פ 662/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 6.4.21), בו נדרש בית המשפט העליון ל"מתח"
29 שנוצר בין שיקולי השיקום לבין שיקולי גמול בעניינו של קטין עבריין מין. במקרה זה דובר על נאשם
30 אשר בהיותו בגיל 15 ביצע עבירה של ניסיון אינוס ושתי עבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס.
31 הנאשם נתן את הדין בהיותו בן 28. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 7 חודשים מאסר לריצוי
32 מאחורי סורג ובריח. בית המשפט העליון דוחה את הערעור על חומרת העונש וקובע כי הגם שמדובר
33 בקטין שהיה בן 15 בעת ביצוע המעשים, בנסיבות המקרה, אין מנוס מהותרתו של המאסר בפועל:

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 **" בית משפט קמא לקח כל זה בחשבון בגזרו על המערער שבעה חודשי מאסר בלבד**
 2 **בגין ניסיון אינוס ושני מעשים מגונים – עונש קל לכל הדעות אפילו בהתחשב בהיות**
 3 **המערער קטין בזמן ביצוע העבירות. הנני נכון לצאת מתוך ההנחה, הנוחה למערער, כי**
 4 **ריצוי מאסרו בין כותלי הכלא איננו דרוש כדי לחנכו, לשקמו ולהפכו לאדם נורמטיבי.**
 5 **דא עקא, שיקול זה רחוק מלמצות את מטרות הענישה בגין עבירות חמורות כדוגמת**
 6 **עבירות מין אשר גבו קורבנות. מטרות אלו כוללות גם את הצורך החברתי לשגר מסר**
 7 **הרתעתי אשר מבטיח לעבריין-מין בכוח את מיצוי הדין גם כאשר נפגעת העבירה**
 8 **בוחרת לחיות עם כאבה[...]. עלינו לזכור, כי המערער לא ניצב לפנינו לבדו. למרות שלא**
 9 **ראינו את פניה של המתלוננת, שסבלה מידי פגיעות קשות בגוף ובנפש, פסק הדין**
 10 **שייצא מתחת לידינו צריך שידבר גם אליה. עלינו לומר למתלוננת, ללא כחל וסרק, כי**
 11 **זעקתה היא זעקתנו.**

[...]

13 **במילים פשוטות יותר: עבירות כמו ניסיון אינוס ומעשה מגונה בנסיבות של אינוס**
 14 **חייבות לגרום אחריהן מאסר מאחורי סורג וברית. הימנעות משליחת העבריין לכלא**
 15 **אחרי שביצע את אחת העבירות כאמור איננה, ככלל, בגדר ענישה נכונה גם כאשר**
 16 **מדובר בעבריין מין שהשתקם ושאינו עוד מסוכן לחברה. הימנעות מהטלתו של מאסר**
 17 **בפועל על עבריין כזה מדללת את המסר ההרתעתי שעלינו לשגר לעבריניים בכוח, והיא**
 18 **אף פוגעת בתיקון המוסרי שאנו חבים לנפגעת העבירה ובשיקום ערכה כאדם בן חורין.**
 19 **ערכה של נפגעת העבירה כאדם בן חורין הזכאי לשלמות רצונו וגופו הוא ערך חברתי**
 20 **ואישי ראשון במעלה. עבריין שרומס ערך זה כדי לספק את מאווייו המעוותים ראוי**
 21 **לקבל מהחברה מענה אשר מבטא את עליונותו של הערך: עונש חמור ללא פשרות,**
 22 **שרכיבו המרכזי הוא מאסר בכלא – זאת, גם כאשר מדובר בעבריין שביצע את זממו**
 23 **בהיותו קטין בן 15..."** (ע"פ 662/20 פלוני נ' מדינת ישראל [פסקאות 19,21 לפסק דינו
 24 של כבי השי שטיין] (פורסם בנבו, 21.4.2016))

26 בענייננו, נוכח חומרת מעשיו של הנאשם, עמדת המתלוננת ותמונת הנזק הקשה, הדברים במובנים
 27 רבים הנם מקל וחומר.

29 כאן המקום להדגיש: כל הנתונים האישיים של הנאשם ומאפייניו (בדגש על קטינותו), מן הראוי
 30 שיילקחו בחשבון כפי שנעשה על ידי הצדדים ויש בהם בהכרח להוביל להקלה משמעותית בעונשו.
 31 ברם, כפי שצינו בפני הצדדים, יש בהסתפקות בענישה צופה פני עתיד בלבד משום הפרת האיזון
 32 המתבקש בין שיקולי הענישה וביטולם הכמעט מוחלט של יתר שיקולי הענישה. יכול ובמקרים
 33 מסוימים נכון לעשות כן, לא כך הוא, בשעה שמדובר בעבירות מין קשות כפי שחטא בהן הנאשם,
 34 שתמונת הנזק כה קשה.

36 ההתחשבות בנאשם, גם נאשם קטין, אינה בבחינת חשבון בינארי, הכל או לא כלום. סיומו של ההליך
 37 בדרך המוצעת מהווה מסר סלחני מידי כלפי החוטאים הפוטנציאליים, ויש בה משום פגיעה בשיקומה
 38 של הנפגעת כאדם.

40 לא נעלמה מענינו המלצת שירות מבחן לנוער ומשקלה של זו בעניינם של קטינים ואולם הלכה היא כי
 41 המלצה זו, כשמה כן היא, ובית המשפט אינו מחויב לה:

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 "המלצתו של שירות המבחן אינה מחייבת את בתי המשפט. שירות המבחן, בבואו
2 להמליץ על מידת העונש, מעמיד לנגד עיניו בעיקר את מאפייניו של הנאשם הספציפי,
3 ובדגש על שיקולי שיקום. לעומת זאת, שיקולי הענישה שעל בית המשפט לשקול הינם
4 רחבים יותר וכוללים שיקולים נוספים. כפי שקבעתי בעניין אחר: 'לעיתים יאמץ בית-
5 המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים
6 ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל
7 ראוי להמלצות שירות המבחן'..." רע"פ 765/14 סמי סוריאנו נ. מד"י (13.3.2014).

8
9 נקדים את המאוחר ונציין כי בשל כל אלה, אנו סבורים כי יש מקום להשית על הנאשם עונש של
10 מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת אנו עושים גם בהסתמך על ההלכה המנחה
11 הנוגעת להסדרי טיעון כאמור בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל [פסקה 18 לפסק דינה של כב' השי'
12 בינייש] (פורסם בנבו, 25.12.02) אשר לצד העמידה על החשיבות הרבה בכיבודם קבעה:

13 " משאמרנו כל שניתן לומר בשבחו של הסדר הטיעון המהווה שיקול מרכזי בגזירת-
14 הדין, נוסף ונאמר כי כל יתרונותיו אינם חזות הכל ומצויים הם על כף אחת של
15 המאזניים. על הכף האחרת מצויים המקרים אשר בהם האינטרס הציבורי יחייב
16 עמידה איתנה של התביעה, ללא קיצורי דרך וללא הקלות. אם באלה תערוך התביעה
17 הסדר טיעון, תעמוד היא לביקורת של בית- המשפט, ויהיה בכך נימוק לדחיית הסדר
18 הטיעון לעונש. [...] ככלל, בית- המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון, בשל הטעמים
19 הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת, תמיד חייב בית- המשפט
20 עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים
21 לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע, ייתן בית-
22 המשפט דעתו לכל שיקולי הענישה הרלוונטיים, ויבחן אם מקיים העונש המוצע את
23 האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך, יבחן בית- המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין,
24 וישקיף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשותו התביעה בהסדר הטיעון שערכה.
25 בבחינת הסדר הטיעון, נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה,
26 לחומרתה ולנסיבות ביצועה..."

27
28 בדומה ראה דני"פ 1187/03 מ"י נ' פרץ [פסקה 2 לחוות דעתו של כב' המשנה לנשיא הש' חשין (כתוארו
29 אז) (פורסם בנבו, 31.3.2005):

30
31 "ואולם זאת נזכור ונשמור, שבסוף-כל-הסופות בית- המשפט הוא המכריע לשבט או
32 לחסד, ובמקום שהדין הוא לשבט – הוא הגוזר עונש. הסמכות והכוח לענישה – ובהם
33 עיקר – הם בידי בית- המשפט; האחריות לענישה על כתפי בית- המשפט מונחת היא,
34 ומילתו של בית- המשפט היא המילה האחרונה והקובעת. נדע מכאן כי עמדתה של
35 התביעה באשר לגזירת העונש, חשובה ככל שתהא, אין היא אלא אחד המרכיבים
36 בשיקול-דעתו של בית- המשפט – מרכיב חשוב, מרכיב מרכזי, ללא כל ספק – ואולם
37 כנגדו ובצדו יתייצבו במקרים המתאימים שיקולים כבדי-משקל העשויים למעט
38 ממשקלו."

39
40 מספר הערות טרם סיום:

41 ראשית, אף שהדבר אינו מהווה שיקול מרכזי בהחלטתנו, יש לתת הדעת לכך שבמקרה שלפנינו,
42 הנאשם הודה ללא כל הסכמה לעניין העונש. ההסכמה אליה הגיעו הצדדים גובשה רק בחלוף כשנה
43 וחצי. יש באמור כדי להקחות משמעותית את אינטרס ההסתמכות של הנאשם.
44

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

שנית, אלמלא הסדר הטיעון נדמה כי היה מקום להשית על הנאשם, חרף הדרך הטיפולית שעבר, מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, גם אם לא לתקופה ממושכת. מתוך שביית המשפט במקרה זה חורג מהסדר הטיעון לא מצאנו לכונן למצות עמו את הדין.

שלישית, באת כוח הנאשם טענה כי הלכה למעשה אין הבדל בין מאסר בדרך של עבודות שירות לבין צו שלי"צ. עמדה זו אין בידנו לקבל. על השוני המהותי בין השניים עמד בית המשפט העליון ברע"פ 10002/17 מדינת ישראל נ' מור:

"על אף הדמיון בין שירות לתועלת הציבור לבין עבודות השירות, הרי שקיימים הבדלים משמעותיים המבחינים ביניהם. מן הידוע הוא כי פסיקת בית משפט זה קבעה חזר ושוב כי עבודות שירות הן בבחינת צורה של נשיאת עונש מאסר ואינן סוג נוסף של עונש. בכך שונות הן משירות לתועלת הציבור שהינו עונש בפני עצמו [...] הבדל משמעותי נוסף בין שני סוגי העבודות נעוץ בגינוי החברתי ובקלון הייחודי הנלווה לעונש מאסר, גם כאשר נקבע כי ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות, כמו גם במגבלות שהוא מטיל על הנושא בו, אשר כפוף לפיקוח שירות בתי הסוהר וחשוף לאפשרות הפקעת עבודות השירות והפעלת עונש המאסר מאחורי סורג ובריה. הבדלים אלו אינם הבדלים סמנטיים גרידא, אלא נוגעים למהות הדברים, והמהות היא כי מי שמבצע עבודות שירות הוא מי שנדון למאסר אך דרך ריצוי העונש הומרה מעונש של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה לנשיאתו בדרך של עבודות שירות..."

לא בלי קשר, מאסר בדרך של עבודות מונע חשיפתו של הנאשם לאוכלוסייה עבריינית בכלא ולא פחות חשוב מכך, הוא מאפשר את המשך ההליך הטיפולי בו מצוי הנאשם באמצעות הטלת צו מבחן. במקרה זה, מבלי להקל ראש, הנאשם ככל אדם בוגר יקום בבוקרו של יום, יצא ליום עבודה לא ארוך במיוחד, ובחלוף מספר שעות יוכל להמשיך בשגרת חייו ובסדר יומו. הנאשם עתיד לבצע את עבודות השירות במרכז "פעילי חסד" ויש גם בכך, משום ערך מוסף חברתי ושיקומי.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הננו מרשיעים את הנאשם בכל העבירות בהן הודה וגוזרים עליו את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירות מין או סמים מסוג עוון.
- ג. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירות מין מסוג פשע.
- ד. צו מבחן בתנאי מגורים בהוסטל "בית המעלות" למשך 24 חודשים מהיום. במסגרת צו המבחן על הנאשם לקיים אחר כל התנאים שפורטו על ידי שירות המבחן לנוער בתסקירו מיום 22.4.21.
- ה. 25,000 ₪ פיצוי למתלוננת על פי פרטיה כפי המופיעים בתיק בית המשפט (הפיצוי יועבר לידיה בהגיעה לגיל 18 ועד אז יופקד עבורה בחשבון נאמנות שמנוהל ע"י עו"ד מאיה קונגר המלווה אותה).

בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 18-12-19844 מדינת ישראל נ' מירילשוילי

תיק חיצוני: 534106/2018

1 הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא לבצע כל עבירת
2 מין. לא תיחתם ההתחייבות בתוך שבעה ימים מהיום, יהיה על הנאשם לרצות 14 ימי מאסר
3 על מנת לכפות אותו לעשות כן.
4

5 על פי האמור בחוות הדעת של הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות במוסד "פעילי החסד"
6 ברחוב הטוחן 1 כרמיאל. הואיל והמועד שנקבע לביצוע עבודות השירות חלף, הננו לקבוע כי בהעדר
7 הוראה אחרת, על הנאשם להתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 01.09.2021.
8 במועד זה על הנאשם להתייצב עד השעה 9:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז צפון, רחוב
9 הציונות 14 טבריה.
10

11 הנאשם מוזהר כי במידה ולא ימלא אחר הוראות הממונה או הנחיות מעבידו לרבות כאלה הנוגעות
12 לאיסור שימוש לרעה בסמים ואלכוהול במהלך ריצוי עבודות השירות, עונש עבודות השירות יכול
13 ויומר למאסר של ממש.
14

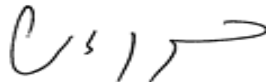
15 עותק החלטה זו יועבר בדחיפות לידי הממונה על עבודות השירות מחוז צפון אשר מתבקש לעדכן את
16 בית המשפט עד ליום 15.07.2021 האם המועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות תקף או שעל
17 הנאשם להתייצב במועד אחר. כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת, ריצוי עבודות השירות יחל ביום
18 01.09.2021.

19 עותק החלטה זו יועבר לידי שירות המבחן לנוער ולידי הגב' ענת הראל, מפקחת מחוזית נפגעי עבירה
20 קטינים.
21

22 זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

23 ניתן והודע ביום 8.7.21, כח' בתמוז, במעמד הנוכחים.
24

25
26
27

דניאל בן טולילה, שופט

דינה כהן, שופטת

נתן זלוצובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה